

Daniely 2008

aneb

...koulelo se, koulelo...

Daniely

12. - 14.9.

Právě teď je tu první výprava po Expedici. Je zvláštní tím, že bude extra lenošácká. Hlavním cílem je Zorbing. To je adrenalinová záležitost. Jedná se o to, že dvojice nešťastníků je ukurtována uvnitř plastové nafukovací koule a je spuštěna kopcem dolů. To jsem zvědav. Zatím se podíváme na pozvánku.

Ahoj vsichni,
i když tentokrát trochu s předstihem, rada bych vas pozvala na dalsi vypravu, tentokrat Daniely, ktera se bude konat 12.9.-14.9.
Mohu vam slubit, ze to bude tentokrat ryze pohodova, odpocinkova, rekonvalescencni, pritom lehce adrenalinova a degustacni vyprava.
Co nas tedy ceká?

Hlavnim programem bude uziti svatebnio daru Hells-Zorbing aneb Kouleni se z kopce (a to ve Vrchlabi). Radi bychom k tomuto prizvali jeste nektere ze svatebnich ucastniku a to moji kamaradku Nadu s detma a zrejme jeste Svate.

Odtamtud bychom se kolmo presunuli do Bele u Pecky (cestou, pokud to pujde, navstivime hrad Pecku) a tamo se zucastnili grilovani selatka a setrvali tam pres noc na zahrade.

V nedeli vyrazime smerem ku Praze a abychom splnili statut pohodove a odpocinkove vypravy (a taky proto, ze z Nymburka uz by to bylo po hlavni) se pravdepodobne popovezeme z Nymburka do Prahy vlakem.

Odjezd 12.9.- vlakem z Hlavního nádraží 18:11, opusteni Vinohrad 17:40, sraz dle vasich moznosti a schopnosti se zabalit 16:45-17:00. Prestupujeme v Chlumci nad Cidlinou, na prestup je 5 minut, vystupni stanice Horni Branna.

Tak to je asi vse, co vam mohu v tuto chvili nabidnout, ozvete se mi prosim, kdo pojedete. Listky na vlak zaridim, termin Kouleni je objednan na 13.9. na 11.00.

Tesite se, ze se taky zakoulite?

Jnk.

Teď je odpoledne a pomalu se scházíme. Panuje tu zase jako vždy předodjezdové veselí.

Dig.

Jak by taky ne, vždyť jedeme na kolech na celý víkend pryč za novým dobrodružstvím. A navíc jede po roce i Jana... ta s F. Vkt.

A v 17.45 opouštíme Vinohrady.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	2165	0	0	20 - 17

Jedeme na Hlavní nádraží a myšlenka je, dostat se tam přes nakládací rampu. Báječný nápad, ale...

Již samotný první rozjezd je neslavný. My, co jsme byli na Expedici, máme potíže s rovnováhou. To proto, že nám chybí výrazný stabilizační prvek - přední bágly. Ostatní jsou taky poněkud vrklací, ti zas dva měsíce neseděli na naloženém kole. Výsledkem je naprosto roztrhaná formace.
Dig.

Tak tedy asi ano, ale já si toho nevším! Na naloženém kole jsem skutečně už nějaký čas nejel, ale že by mi to nějak nešlo? To mě spíš zdržela auta na křižovatce.
Vkt.

Na nádraží to taky není jen tak. Rekonstrukce dorazila až na sedmé nástupiště a jeho okolí. Spolu s ním rozhrabali i přejezdy. Tedy nezbyvá než přervat kola přes staveniště. Tedy jako, nic moc.
Dig.

To je pravda, i mě to překvapilo. Rozhlížel jsem se snad desetkrát, než jsem do staveniště vstoupil.
Vkt.

Ale jsme na nástupišti a trefili jsme se hned napoprvé. Jede to odtud.

Dig.

To je teda klika, protože brždění v hrubém šterku s naloženým kolem opravdu není to pravé ořechové.
Jnk.

Vlak přijel za pár okamžiků. Nakládka proběhla rychle a v klidu. Jednak o nás věděli a jednak vlakvedoucí byl naprosto světověj. Bleskově pochopil, že my sami a uhnul z cesty. I místo ve vagónu pro nás bylo, a tak se cestovalo velice pohodlně až do Chlumce.

Dig.

Já jsem s Janou seděl ve společnosti starší dámy a dívčinou, která se učila nazpaměť posloupnost funkcí v katolické církvi. Zajímavé. A ještě zajímavější bylo to, že se oné dámě nelíbila povinná četba vnučky. Kytice od nějakého Erbena, je podle ní horror. No nic, to já jen tak... Vkt.

V Chlumci přestupujeme. To bylo trochu napínavé, ale šlo to. Dig.

Přestup samotný byl zajímavý, protože jak kola ubývala a ubývala, tak s nimi ubývali i lidé. Takže nakonec jsem ve vagóně zbyl já s Digem a dvěma koly, čirou náhodou byla jedna z nich ta Digova těžká kráva. Naštěstí nám pomohl průvodčí. Vkt.

Každý se na úzkém nástupišti chopil prvního kola, které mu padlo do ruky a vyrazil směrem k přestupu. Tak se stalo, že Katka chytla těžší kolo, než je ona sama a Jany kolo se tak ocitlo během chvíle bez varování na zemi. Katky helma mezitím odhokkala do kolejiště. Tak jsme si tedy kola vyměnili, čímž se ocitlo to lehčí u své majitelky, Katka sebrala helmu a mazaly jsme k vlaku. Už hlásili ukončete výstup a nástup. Ale počkali na nás.

Jnk.

Další spoj je tvořen dvěma vagónky Studénka. A zase jsme měli kliku. Průvodčí nám otevřela i služební oddíl a měla tendenci pomáhat. Brzy pochopila, že tudy cesta nevede a nechala nás vyníkat.

Pak to hodinu a půl nebylo nijak zajímavé. Seděli jsme, povídali, čas příjemně ubíhal. Dig.

Zajímavé pro mě bylo to, že jsem se konečně stihla najíst. V prvním vlaku jsme totiž nakládali tak rychle a šikovně, že jídlo v bagech se stalo během chvílky totálně nedostupné. Tak si tak pochutnávám na rohlíku se šunkou a přehmatem získaným pálivým syrem. I tak dobré.

Jnk.

Vystoupení v Horní Brané proběhlo poklidně. Nastrojili jsme kola, provedli několik oprav a vyrazili do tmy.

Jede se docela dobře. Tedy až na dva kopce směrem vzhůru. Jeden by řekl, že máme po Expedici najeto, a že maximální pohoda. Není to tak. Aspoň já musím vynakládat značné úsilí a mám dojem, že mi někdo v nestřeženém okamžiku připravil za kolo kovadlinu.

Dig.

Cestou jsem si všiml, že auta tady v té tmě jezdí téměř výhradně po dvojeicích. Asi to je nebezpečný kraj...

Vkt.

Pak byl nepatrný sjezd. A znovu nahoru. Teda to to nejede. Klika je, že není dlouhý. A zase dolů. A hele, je tu odbočka. Tak to je ona. Průzkum ukázal, že je to tak. Zajeli jsme na krásnou loučku, zašili se do kouta a začali stavět. Pršet rozhodně nebude, ale ono trochu fouká.

Dig.

A jaká je zima... Ještě před týdnem se trhaly teplotní rekordy přes třicet a teď jsme se vrstvilí a kuklili, vařili pod plachtou a choulili se, jen abychom se trochu zahřáli z bodu mrazu. Tedy vyjma Viktora, který nezklamal krátkým pyžamovým úborem a pohodovým výrazem. No, ještě teď je mi při té představě z něj zima.

Jaf.

Naše doupe s Hankou jsme spojili s Jankou a Katkou, ostatní si postavili separé. Nicméně jsme se slezli u nás a rozjeli mejdan u čaje a polévky. A trochy medoviny.

Dig.

Jak kdo, já medovinu nerad. A ani becherovka mi chuť nezlepšila.

Vkt.

Příjemný pohodový večer.

Dig.

*Ā měsíc svítí, jak rybí oko, jsme pěkně schovaní za větrem, je nám teplo a hezky.
Jnk.*

Já jsem teplem ve spacáku tedy moc neoplývala. ☹ Podcenila jsem hlavně ponožky. Chtělo to aspoň dvoje. Tak příště...
Hnk.

*Asi za hodinu jsme to rozpustili a zalezli do spacáčků. Krása, nádhera a paráda.
Tak myšičky, dobrou... Dig.*

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Horní Braná	40	2170	5	11,6	18 - 1

Ráno 13.9. sobota

První víkendovka, kterou jsem absolvoval prý byla pohodová, tahle má být ultrapohodová. Palouk, kde jsme zakotvili byl blízko rybníka. Ráno, když jsem vylezl ze spacáku, šel jsem se projít a možná si zacvičit, ale vzhledem k tomu, jak bylo chladno, jsem se z větší části proběhl, abych se zahřál, pozdravil jsem kačeny na rybníce a zalezl do spacáku, no ... začíná to opravdu pohodově.

Duš.

Probudili jsme se po sedmé a do devíti se váleli, snídali a balili. Do devíti proto, že přijel ranním vlakem Plašan, na kterého jsme čekali.

Dig.

A teď já.

Čas 5:00 – budík se snaží, seč mu jeho síly stačí, ale vzhledem k tomu, že jsem se do postýlky dostal až okolo půl druhé, tak to chvíli trvá, než se z pelišku vyhrabu. V cca 6:10 mi z Hlavního nádraží odjíždí vlak do Chlumce nad Císlinou. Včera večer jsem si veškeré věci nachystal, takže by to mělo být v pohodě. Okolo 5:15 rvu kolo do výtahové šachty a to včetně bágů, ve kterých téměř nic není. A těším se, jak pojedou na Kačerov. Po vylezu z výtahu a nastrojení mého miláčka zjišťuji, že mám zadní kolo prázdné. Sice ne úplně, ale jet se na tom vůbec nedá. Co teď? Je 5:20 a metro odjíždí v 5:40. Mám spásný nápad a vyběhám zpět k domovu, beru klíče od Amálky a s troškou nevybíravých slov rvu kolo do ní. Následuje nepředpisová jízda vylidněnou Prahou na Kačerov, kde stihám naplánované metro. Docela rušné ráno. Nakup jízdenky i samotná cesta do Horní Branné s přestupem v Chlumci je bez problémů. Pak už jenom výjezd do dvou kopečků a na poli nedaleko silnice nacházím zbytek výpravy.

Plš.

Ještě pár oprav a jedeme.

Jen jsme popojeli na silnici a za 200 metrů je areál Liščí farma.

Dig.

Tak to mě fakt překvapilo. Vše naznačovalo, že se výprava měla jmenovat spíš Flákaci.

Vkt.

Zajeli jsme k němu. Po chvilce dohadování s vrátným jedeme ještě o kousek dál.

Dig.

No dobře, to je fajn, ale nebyl to ani kilometr. Takže platí předchozí vsuvka ☺.
Vkt.

Už ze silnice vidíme již zmíněné a očekávané koule vedle na louce. A některé se i kutálejí.

Výborně, jsme tady. Sjeli jsme na parkoviště a ohlásili se obsluze. Jsme sice očekáváni, ale až na jedenáctou hodinu. Kromě toho čekáme na Jančinu přízeň a trochu obecnstvo.

Po chvíli čekání přišli zrádně z druhé strany. Kdo? Tak především Nada, dlouholetá kamarádka Janky. Nadini potomci, Anička a Pěta. Další byli manželé Svatí. O všech najdete zmínky ve zprávě Svatba Plašanů. Všichni jsou milí a zdá se, že nás rádi vidí.

Dig.

Nášěstí obsluze to viditelně nevdá a po drobných peripetiích ohledně počtu jízd a kdo vlastně pojedě, se jde na samotnou akci.

Plš.

Janka byla velmi šlechetná a neměla chuť na víc než jednu jízdu. Proto nám ostatním bylo nabídnuto, že kdo chce, tak se může nechat taky trošku poválet v kouli. Protože mi Dig dal košem, nakonec jsem vytvořila dvojici s Dušanem. Ten se opět radoval jak malé dítě na Vánoce. Od minulý výpravy, kdy s Hells vyjel poprvé, máme na každé výpravě adrenalinovou náplň. Jsem zvědavá, co bude říkat na první výpravu v podzimní plískanici bez adrenalinu. Obávám se, že Dušan si nějaký adrenalin vymyslí. Třeba noční cvičení. ☺ Brrr.

Hnk.

Přesunuli jsme se na start.

Dig.

Koulecí dvojice byly ve složení: Plašan + Janka, Dušan + Hanka, Jafa + Katka, poslední dvojice byla dětská. Děti (Petr a Anička) od Nadi (svědkyně a kamarádka Janky).

Hnk.

Tak, jak bylo pod kopcem krásně příjemně teploučko, sluníčko a bezvětří, jen co jsme začali stoupat do kopce ke startovišti koulí, začalo pofukovat. A ne málo. Chytřejší z nás si vzali bunda, já jsem k nim bohužel nepatřila.

Ti chytřejší nebyli ani tak chytřejší, jako spíš slepším sluchem. Nevím už kdo, ale někdo říkal, ať si ty bundy vezmeme. (jo, já – Dig.) Ale je fakt, že já jsem nebyl stresován nadcházejícím adrenalinovým zážitkem.

Vkt.

Proto jsem se nahoře dost klepala. Možná i v očekávání toho, co mě čeká. Když jsem viděla, jak se parta před námi postupně nasoukala po dvou do koulí a odkatálehla se za různě silných akustických projevů dolů z kopce, začalo jít do tuhého. A sakra, už je řada na nás. My s Plašanem začínáme. Tak jo, jdeme na to.

S rozporuplnými pocity si zouvám boty a po hlavě se vrhám do koule. Dle instrukcí si zastrkají nohy do poutek, pásám se širokým sucháčovým pásem kolem pasu a zajišťuji přezkou. Pak už zbývá chytit se rukama poutek nahoře. Koule se pootáčí a nastupuje Plašan stejným způsobem. Do čeho jsem to zase vlezla. To už do nás strká někdo zvenku a na útek je pozdě. A jejej.

Jnk.

No, můžete si za to sami. A dárek jste klidně mohli dát třeba bezdomovcům, určitě by měli radost. Nás by to sice mrzelo, to nezastírám, ale byl to Váš dárek. Tak si nestěžuj! ☺
Vkt.

Rozjždíme se z kopce, pěkně to drncá a vzápětí nás odstředivá síla připlácává ke stěnám koule. Teda fuj, je to docela mazec. Zdá se mi, že se dolů řítíme děsnou rychlostí a

nemá to konce. Konečně jsme dole, já bohužel končím hlavou dolů. Po nohách vylézám z koule a točí se se mnou celý svět. No, ale bylo to vlastně docela fajn, rozhodně nevšední zážitek.

Bylo to příjemné. Přirovnal bych to prádlu v práčce, jenom s tím rozdílem, že z nás při odstředování necítí voda. Mě se to líbilo a klidně bych to ještě někdy zopakoval.

Plš.

Při kurtování do poruhů mi taky nebylo moc do zpěvu. Nehorší okamžik pro mě ale každopádně byl, když se kurtuval Dušan. Obsluha mě totiž posunutím „Bubble“ přesunula do vzduchu, visela jsem hlavně za pás kolem břicha a začala se obávat, co mi udělá žaludek při děletrvajícím tlaku při koulení dolů z kopce. Nakonec to byl docela fofr. Dušan se nebránil hlasitým projevům spokojenosti a nadšení a i já se někdy připojila. ☺ Bylo to moc fajn, ale koulet se třeba 2 km bych teda nechtěla. Délka tratě byla tak akorát. Každopádně klidně do toho pŕjdu někdy v budoucnu zase.

Hnk.

Jízda v Zorbu byla fajn, jeden okamžik jsem sice musel trochu uklídnout žaludek, ale společně s Hankou jsme si to užili, i když já asi hlasitěji. Díky, Plašanci!

Duř.

A hele, už se chystají další dva na start. Mezitím přijela čtyřkolka a přivezla nám boty. Mimo to jí hodili na záda kouli (teda té čtyřkolce a ne na hlavu, ale na vozík za ni) a odfrčela s ní nahoru. Beru si od Diga v půlce kopce nahoru foták a jdu zpátky dolů fotit dojetivši. Tentokrát je to Hanka s Dušanem, tváří se docela nadšeně. A za chvíli se přikátáleli Katka s Jafou. Jafa vypadá dost vysovaně.

Já tyhle adrenalinové vymoženosti nemám vůbec ráda, ale vnitřně se tím snažím překonávat svůj vlastní strach, a tak jsem patrně z momentálního nedostatku informací, jak to vůbec vypadá, a zjevného pomatení myslí kývla na skutečnost, že se budu kutálet taky. Jak to tak pozoruju cestou na kopec, vůbec se mi nelíbí, jaký to bude uvnitř? V momentě přikurtování už je všechno jasné. Ano, nelíbí se mi to, ale vůbec! Je pozdě, začlo se to hýbat a hýbe se to pořád rychleji a rychleji. Vnímám pouze neustávající křik spolukutálející se Katky. Ku překvapení mne, i jí samotné, já jsem se za celou cestu nezmožila ani na hlásku, pod kopcem jsem se svalila na zem a přemýšlela, kde je nahoře a kde dole...i tak děkuji Plašanům za nevšední zážitek, ale tyto akce se mají zkoušet maximálně jednou za život, alespoň u mne tomu tak určitě je.

Jaf.

Poslední se dokutáleli Pěta s Aničkou.

No, to teda bylo něco. Hezký dárek, všem děkujeme.

Koulište se kolem konce 10. stránky.

U kol domlouváme, co a jak dál. Naďa se zbytkem se odpojají a my vyrážíme na kolech směrem, odkud jsme přijeli. Plán je takový, že po prohlídce hradu Pecka přijedeme do Bělé, kde jsme přizváni ke spořádání selátka. To vše na počest naší první posvatební návštěvy. Je pěkně slunečno, ale dost fouká. V Dolní Brané opouštíme hlavní silnici a dále pokračujeme po krásné vedlejší. Lehce se vlíná a okolí je krásné, jede se prima.

V Čisté bychom rádi poobědvali. V první hospodě mají dovolenou, ale mají tu ještě jednu. U Červínků. Ta je prý vyhlášená. Asi jo, protože je úplně plná. Jsou tu ale prima a pustili nás do salonku.

A navíc mají na dvorku houpačky!

Vkt.

Nad jídelníčkem nám oči přecházejí. A z jídel pak nejen oči. Mají tu typické krkonošské a staročeské speciality a ještě hromadu dalších dobrot. Jsme plní, jak tašky. No, tak asi pomalu popojedem.

Jojo, výborně jsem se najedl, ale neměl jsem moc velký hlad. Škoda, jídlo bylo výborné. Plís.

Svítlí slunce, je krásně, ale studeně fouká. Ale jede se dobře. Krajina kolem je krásná. Pomalu se hrabeme do kopce.

A je tu zlom a upalujeme dolů. Je to k neuvěření, ale zase je jedeme ze správné strany. Tedy prudší nahoru a mírnější a delší dolů. Akorát dole je to hodně rozbitý. Hrabou se tu v silnici. Vyhnuli jsme se a začali lézt nahoru. Míříme totiž na hrad. Pecka se jmenuje. A že to ale je nahoru!

Dig.

Jo, kopec to je pěkný. Sice by klidně mohl být delší, abychom se zahřáli víc, ale i tak to šlo ☺.

Vkt.

U hradu jsme zaparkovali a šli na prohlídku. Kromě Katky. Ta se rozhodla nás opustit. Prý má cosi neodbytného v Praze. No, škoda. Přijde o druhý vrchol dne. Tedy večera... Rozloučili jsme se s ní, zamávali jí a šli se věnovat hradu.

Ve své době to muselo být impozantní sídlo.

Prohlídka je rozdělena do dvou částí. První je v několika místnostech v paláci, kde je teplo. Zde provádí a výklad podává jedna průvodkyně. Povídá moc pěkně a se zápletem. Asi to tu má ráda.

Dig.

Vyprávění průvodkyně bylo perfektní, snad jsem ještě neslyšel zajímavější. Ani jsem pořádně nevěnoval pozornost vybavení místnosti.

Vkt.

A je fakt, že to tu mají pěkně. Druhá část je v černé kuchyni a mučírně s druhou průvodkyní. Přechází se venkem, kde rozhodně není teplo. Výklad druhé průvodkyně je, jak to říct, zvláštní? Faktografie je v pořádku, ale styl výkladu je neobvyklý. Přestože je naše skupina asi tak dvanáctihlavá a většinou už bylo 15 let, počíná si, jako kdyby měla před sebou dav tak padesáti školních dětí.

Dig.

Tady mají asi rádi extrémny. Zatímco první průvodkyně byla snad nejlepší, co jsem viděl a slyšel, ta druhá byla zase jednoznačně nejhorší. Horší než magnetofon z Mladečských jeskyní. Magnetofon měl alespoň normální hlas, tady ta byla tak strašně afektovaná, že jsem chtěl jít pryč. Nebo bych se snad dopustil násilí...

Vkt.

Ale jo, dobrý. Pak jsme si ještě samostatně prohlédli exteriéry,

přičemž Jana objevila její nejmilejší místnost, WC.

Dig.

Akorát že záchruděk jsem našla ještě před prohlídkou. Po ní jsem si to namířila přímo k horkému grogu, co vařili na nádvoří. Mňam. Na prohlídku hradeb na mne moc studeně fouká.

Hor.

Chce to jet. Kolem panuje nehorázná zima. Přioblékli jsme se a zahájili sjezd.

Dig.

V kopci pod náměstím na nás čekal Pěta, aby se připojil do konvoje. Ani jsem ho málem v té helmě nepoznala.

Jnk.

Frčelo to asi tak kilometr a kousek, a jsme v cíli. Je tu domeček a po našem zaparkování dvoreček plný koleček.

Jsme u Nadi. Jak už bylo v úvodu zmíněno, jde o Jančinu kamarádku a její rodinu. Jsme vřele a srdečně uvítáni a nemilosrdně hnáni k přejedení. Je to těžký. Taková spousta neuvěřitelných dobrot!

Třeba ten tvarohový koláč.... To je sen...

Dig.

Vkt.

Janka dostala spásný nápad, jak uniknout. Půjďme na houby. Za mě si myslím, že nápad je to velmi dobrý, akorát brát dva košíky, když většina z nás nikdy pořádně nehoubařila?

Dig.

No dovol? V dětství jsem na houby chodil a sem tam nějakou prašivku dokonce i sebral. Vkt.

No jak je ctěná libost. Jako průvodce jsme s sebou dostali Aničku a Petra. To jsou Nadiní potomci. Jsou skvělí. Zavedli nás do lesa a protáhli místy, kam bych na houby rozhodně nešel.

Dig.

Nápad to byl dobrý, ale na houbaření bylo bohužel poněkud sucho.

Jaf.

Hub pravda v lese moc nebylo, ale zase jsem našla pěkný zavírací nožík. Ten se hodí! Po loňských žních na Blančku máme doma hub na deset let dopředu.

Hnk.

Po hodinové procházce jsme se vrátili. Mezitím se na zahradě v grilu točí prasátko, krásně voní, když se odklopí, a stůl je plný dobrot.

Dig.

Jen pro pořádek - hub jsme našli společnými silami tak na pokrytí dna jednoho košíku. Vkt.

Než jsme se do toho pustili, bylo potřeba provést některé opravy. Hlavně jednu. Jance praskla výztuha na nosiči. Pán domu to ochotně svařil. A pak jsem objevil, že od pátku jede Janka s přitaženou brzdou. Jedna z paken neodtahuje. Oprava je dílem okamžiku. A potom? Jedli, pili, hodovali. Ještě přerušili a postavili doupe formace kříž i s plachtami. Místní na to koukají jak na návštěvu z Marsu. A pochopitelně komentáře směřují k tomu, že jsme blázni.

Dig.

Tak pod to bych se snad i podepsal.

Vkt.

řlespoň tu na vesnici mají taky nějakou atrakci. A sousedí tedy musí koukat. Polovina zahrádky zabírá megadoupě. Jafu z teplotních důvodů uložíme do vytopeného domečku na zahradě a její místo zaujme Pěťa, což pro něj taky bude nevšední zážitek. Jnk.

Pak už jsme se věnovali obžérství a povídání o všem možném.

S postupujícím večerem přišlo na řadu i řvaní u kytarových zvuků.

Zprvu se nástroje chopil Petr, ale brzy mu došla inspirace a tak to převzal Dušan. A jelo to... Večer byl velmi příjemný, místní jsou úžasní, akorát už nějak nemůžu. A tak se za hluboké tmy odeběrám na lože...

Dig.

Večer byl opravdu povedený, při spojení s dopoledním koulením na Zorbingu je celkový zážitek z tohoto dne excelentní. K prasátku a dalším dobrotám jsme oprášili zlaté hity z českých zpěvníků, občas i za doprovodu Aničinyho elektrického piana Yamaha. Prostě večer, jak má být. O to lepší byla i představa, že se nemusím kuklit do tepláku a mikin a soukat se do spacáku, nýbrž se jím můžu pouze přikrýt. Dostala jsem totiž nabídku ubytovat se v krásně vytopeném zahradním domku, namísto tradičního uložení se do venkovní zimy mrazových hodnot pod širák. No to se prostě nedalo odmítnout! Vzniklé prázdné místo v ležáku vedle Viktora obsadil natěšený Pěťa. Nechápu, že se někdo vzdal teplé vyhřáté postele a šel spát ven do té zimy... A to já se klidně ohřeju, když jinak nedáte. I když jsem ale nabízela, že se o místečko v teple podělím, nikomu se ze zimy do tepla nechtělo, nu dobrá, vaše chyba, jdu tedy bydlet sama.

Jaf.

Postupně jsme se odplížili všichni, nejzdatnějšími ponocovatelkami se ukázaly Hanka, Jana, Naďa a Anička. Sedělo a zpívalo se u plápolajícího krbu opravdu příjemně.

Jnk.

Já, která chodím spát co nejdřív jsem teď byla „držák“. Nebýt Viktora, který v poslední části zastupoval již spící mužskou část a nudil se na židli, jsme s Janami a Nadou zpívaly ostošest. Jako poslední blok byly písničky z večerníčků, pohádek a animovaných seriálů. To byla PARÁDA. To se pak usínalo... Hnk.

Bohužel prvním odpadlíkem jsem byl já, protože jsem byl unavený nejenom za celý týden, ale i z nedostatku spánku z předcházející noci. Beru alespoň Peťu sebou a pak nás následují postupně ostatní.

Plí.

Zlatý hřeb této akce možná nebyl Zorbing, ale selátko, všechny ty sladké a jiné dobroty. (Moje dítě opět vzala za své, tentokrát ovšem docela dramaticky. Mňam.) Byl jsem rád, že se mi podařilo něco vyloudit i z kytary, a že jsme společně zazpívali. Vypadá to slibně, až ji pohládím někdy příště, snad se trochu líp vybavím i s širším repertoárem, ale i tak to bylo bezva. Po mně si vzala kytaru Jana ... a ženské měly nějak větší výdrž, šel jsem spát před půlnocí.

Duš.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Bělá u Pecky	48	2201	31	17,3	23 - -2

Ráno 14.9. neděle

V noci nás budili kohouti. No strašný. A jen se trochu rozednilo, zase Dušan. Nejdříve laškoval s kočkou a pak se šel koupat do bazénu. Má to jediný háček. Vedle bazénu stojí lavor s vodou a na hladině je tenká vrstva ledu. Místním tato atrakce neunikla.

Ráno – sice i trochu mrzlo, ale ranní koupel v bazénu na zahradě byla skvělá. Čím to, že jsem nikoho nepřesvědčil, aby se ke mně přidal?
Duš.

To by mě zajímalo, jestli, až tudy někdy pojedeme, bude nám otevřená branka, nebo přijedeme k protitankovým zátarasům a roztaženým osnatým drátům... Dig.

Branka otevřená určitě nebude, protože by jim utekl pes. Jen tak pro pořádek ☺. Ale vzhledem k tomu, že si paní domu Dušanovo číslo fotila, tak si nemyslím, že bychom se dočkali těch zátarasů.
Vkt.

Pomalu se zvedáme a odcházíme na snídani.

Dig.

Taky postupně, některým obyvatelům doupěte včetně mě se po ranním kohoutím intermezzu chce ještě odpočívat a vyvalovat. Hance se třeba nechce vstávat vůbec. Vylezla až pod nátlakem úplně poslední.
Jnk.

Místní se o nás skvostně starají. Kotel čaje a halda dobrot. Ani se nám odtud nechce.

Tak to mohu jenom potvrdit.

Vkt.

Odjíždíme v 10. Srdečně se tu s námi loučt

a asi jim nestačí škody, které jsme jim tu způsobili, protože nás zvou na další návštěvu. A prý máme přijet brzy. Tak jo, budou mít, co chtějí!
Dig.

Jo? Fakt? Tak co třeba uzavírání cest?

Vkt.

Je zataženo, trochu fouká, jede se rozumně, kilometrůž přibývá. První zastávka je po šesti kilometrech, v Lázních Bělohrad. Zastavujeme u Svatých, kterým vezeme výslužku ze včerejší akce. Nechali jsme se vyfotit, probrali jsme trasu, rozloučili se a vyrazili. Pořad je jede dobře. Je tu pár kopečků, ale ani Jafa s nima nemá problémy. Projíždíme jednu

vesnici za druhou, držíme se trasy, jede se báječně. Trochu fouká proti, ale dá se to. Jediná potíž nastala v Hradištku, kde jsme odbočili někam, kam se podle mapy nedalo odbočit.

Dig.

Jsem asi rejpal, ale evidentně se tam odbočit dalo. Spíš se tam asi odbočit nemělo...
Vkt.

No, ale já mám do dneška pocit, že jsme naopak nikde neodbočili a jeli pořád po hlavní. Ovšem název další vesnice mi byl jaksi nepovědomý.
Jnk.

No a pak přišla série zdržováků. Píchnul jsem a během opravy se mi neudělalo volno.

Po opravě jsme jeli pomalu. Kvůli mě!

Po třech kilometrech jsem píchnul znovu. Teda to snad není možný!!! Oprava.

Kupodivu proběhla rychle a zdárně. Jenomže jsme zase najeli někam, kam jsme nechtěli. Jmenuje se to tu Hrobičany. Otáčíme a vracíme se do obce Sběř a v ní konečně odbojujeme správně.

A chtělo by to hospodu. Není sice hlad, ale čas ano. A hned v první vesnici jsme neúspěšní. A v další taky. A v pěti následujících rovněž. To je bída. Pořád se jede báječně, ale jídlo už by to chtělo...
Dig.

To už zase nebyl čas, ale chuť. U ostatních, u mě ne, znáte mě...
Vkt.

V Kněžicích už nám došla trpělivost a uvařili jsme si ze zásob před zavřenou hospodou na lavičkách se stoly. Pravda, trochu tu protahuje, ale vydržet se to dá. Čaj, polévky, chleba a já Valetol.
Dig.

Dobrou chuť!
Vkt.

Po dokončení jídla a pití jedeme dál. Zase se jede úplně skvostně. Jenom Jana asi vypila rybník, protože cestou do Nymburka (20km) zastavila 3x kvůli rohu. Pak taky Jafě spadnul řetěz. Jinak už nic nebránilo svižnému přejezdu. Je neuvěřitelné, že máme vítr v zádech. Silnice je skvěle rovná, teploměr ukazuje 17 stupňů, jízda je bezvadná. V Nymburce jsme v půl páté. Podle jízdních řádů by měl jet vlak na Prahu za půl hodiny.

Dig.

Vjeli jsme na perón, zaparkovali kola a postupně proběhli bufetem. U většiny zvítězil párek v rohlíku a nějaké pitívo.

Jnk.

Já jsem menšina, já jsem neměl nic.

Vkt.

Abyste nám to ČD ztlížily, pojedete to z drahého nástupiště. Ale na nás si nepijdou. Plašan našel přejezdy až tam. A pak si to přihasil Slon. Tak dobře - City Elefant. To je ten moderní panták. Jdeme podél vlaku a v každých dveřích je buď nějaký cyklista nebo kočárek. Tak jsme došli od posledního až k prvním. Tak to teda ne! Rozdělili jsme se do skupinek, nějak to tam nabouchali a sesedli se v prvním vagónku. Je tu příjemně teplo, jak jsme vyfoukaní, hrajeme všemi barvami. Převážně ve škále kolem červené.

Jnk.

54	*0200-934 WK4184 WK 994184	Výdejna Nymburk hl.n. 14.09.08	662 čD, a. s.
Sleva pro skupiny Jednoduchá		Osob 8	Třída 2Km 35
Z Do Přes	Nymburk hl.n. Praha-Hor.Počernice Lysá n.Laben,Čelákovice	Sazba DPH 9%	
Platnost od 14.09.08 do 15.09.08 06:00 hod.			
☐	Sleva 6 x %	Druh	Kč 224,-

Dovezli jsme se na Masaryčku a přes Bulhara a park dojeli na Vinohrady. No a to je pro tuhle výpravu všechno. Pěkná. Velmi pěkná. Janko, děkuji...

A vy ostatní – bylo mi ctí!

Dig.

Jo, bylo to hezké a příjemné.

Vkt.

Tak jsme to zvládli a to v ne tradičním počtu – 9 lidí. Treba svítá na lepší časy a hnutí Hell's Tour club bude mít víc než 5 výjezdů odvážlivců.

Plk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	47	2276	75,7	18,4	23 - 16

Celková technická data:

Devět odpočívajících...: Dig, Viktor, Hanka, Jana, Plašan, Janka, Dušan, Jafa a Katka

Účast

Oficiálně přiznaná
kilmetráž

Příště

111 km

Malovaná

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	Pecka	Záhornice
Horní Branná	Bělá u Pecky	Pustý Rybník
Liščí kopec	Lázně Bělohrad	Činěves
Horní Branná	Mlázovice	Netřebice
Dolní Branná	Konecchlumí	Rašovice
Horní Kalná	Třtěnice	Budiměřice
Dolní Kalná	Stříbrnice	Nymburk
Čistá u Horek	Slavhostice	Masaryčka
Horka u St.Paky	Chroustov	Bulhar
Borovnice	Kněžice	Vinohrady

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Tatranka (Trn), Dig (Dig), Viktor (Vkt), Hanka (Hnk), Janka (Jnk), Plašan (Plš), Tomáš (Tom), Javna (Hov), Jafa (Jaf) Michal (Mch) Dušan (Duš), Jan VII. (VII).
 Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha

... už se to kutálí

převážení kuliček z údolí na kopec

ukoulená Jafa

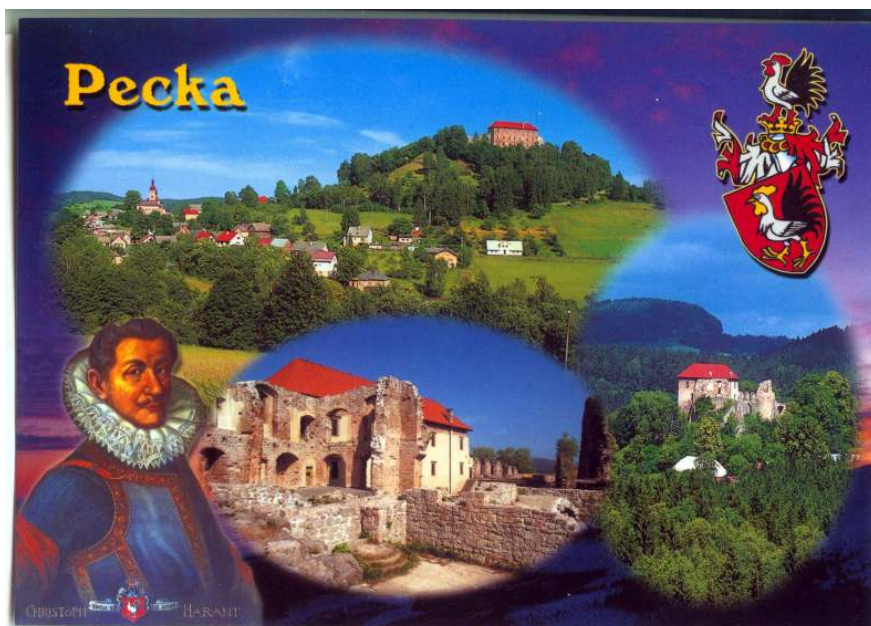
vysmátá Anička

skupinové foto

...jóóó? Tak pozor!!

Hrad Pecka a Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic

© Hell´s Tour club 2008
kolektiv autorů:
Dig & Hnk & Plš & Jnk & Hor
& Vkt & Jaf & Duš.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz